

Restruktuiranje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 8

SADRŽAJ

TOC \t "Style naslov1 + 16 pt,1" Uvod PAGEREF _Toc120690313 \h 3

Procena vrednosti organizacije za potrebe restrukturiranja 4

Privatizacija kao najčešći oblik restrukturiranja 5

Analiza vlasničkog restrukturiranja u BiH 7

Modeli privatizacije 7

PRIMER 8

Literatura 9

UVOD

Sport se u teoriji pojedinih zemalja različito definiše: on uključuje kolekciju odvojenih aktivnosti kao posebnih stavki jedne serije. U ekonomskoj i sportskoj teoriji uvek se javlja kao zbirna i sveobuhvatna imenica svih sportskih aktivnosti. Najčešća definicija sporta je u stvari „sportska aktivnost“ ispoljena u školstvu ili događaj plasiran putem medija, a slično određenje postoji i u Srbiji. Sportske aktivnosti su fizičko vežbanje (obučavanje, trening i rekreativna aktivnost) i organizacija sportskih priredbi.

Transformacija sportskih društava iz jednog organizacionog oblika u drugi (udruženje građana i akcionarska društva, problem podržavljenja društvene imovine, povraćaj nacionalizirane imovine i sl.) se često prikazuje kao jedini model za podizanje ekonomske efikansosti u sportu. U sportu (čak u razvijenim zemljama i tzv. 'sportskim velesilama') postoji potreba i mogućnost poslovnog i tehnološkog restrukturiranja sportskih aktivnosti u sportskim organizacijama i nekih funkcija državne brige o sportu (školski, vrhunski i konkurenčni sport). Veća javnost državnih funkcija (transparentnost), norme udruženih zemalja (Evropska Unija) i sportske srukovne organizacije utiču da se upravljanje porezima i državna briga o vitalnim segmentima zemlje više oslanja na kompetencije i principe efektivnosti i efikansosti. To otvara problem obima i kvaliteta usluga koje se servisiraju iz budžeta, tako da se selektivno podržavaju samo neki sportovi (u okviru kojih se relativno lako postiže i održava konkurenčna prednost), a izdvojena (realno umanjena) sredstva treba da budu upotrebljena na najefikasniji način.

Procena vrednosti organizacije za potrebe restrukturiranja

Motivi procene vrednosti organizacije mogu biti (proces privatizacije ili jači subjektivni podsticaj), poslovni (radi emisije novog kruga akcija), fiskalni (radi utvrđivanja poreske osnovice na imovinu, nasledstva ili poklona), i pravni (za potrebe poravnjanja i statusnih procena).

Pri definisanju imovine organizacije polazi se od dvojakog poimanja vrednosti, kao sadašnje, tj. postojeće i buduće ili očekivane vrednosti investitora, te se koriste metodi procene sa stanovišta dinamičke vrednosti organizacije. Oni se koriste kao:

1. Prinosni metod (putem kapitalizacije ostvarenog rezultata ili njegovim diskontiranjem),

2. Tržišni metod (poredjenje klubova, primena multiplikatora i analiza transakcija),

3. Troškovni metod (kao razlika između procenjene vrednosti imovine i realne vrednosti obaveza).

Sve metode procene vrednosti kapitala se sa stanovišta dinamike procene vrednosti dele na statičke, dinamičke i kombinovane metode.

Statičke metode polaze od istorijskih podataka i obuhvataju metodu knjigovodstvene vrednosti, korigovane knjigovodstvene vrednosti, metodu reproduktivne vrednosti i metodu likvidacione vrednosti ili stečajne mase.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com